

631005_รายการโสเหล่โลกตระ ออนไลน์ ครั้งที่ 11

อ่านทั้งหมดที่ หรือดาวน์โหลดเอกสารที่...

https://docs.google.com/document/d/1LydOk_sEMvZP5mnPJEUAsWM5mpn4rp-xtC4UobmDhE/edit?usp=sharing

ดาวน์โหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1uH6Zh_c_bnC9_FUioxBDXyFunymERyA4/view?usp=sharing

ยูทูปที่ <https://youtu.be/5dqWVMYKTlc>

_สู่แดนธรรม...วันนี้เป็นวันจันทร์ที่ 5 ตุลาคม 2563 ที่บรรราชธานีอโศก ในช่วงหลังของการปฏิบัติธรรมชาวอโศกพอท่านเริ่มให้มีกิจกรรมผ่อนคลายแก่ชาวอโศกได้ เริ่มตั้งแต่เอื้ออื้อน กินข้าวหัด มีกิจกรรมที่ให้ลูกๆได้ผ่อนคลายได้ระบายบ้างไม่ใช่มีแต่เรื่องปรมาตถ์อย่างเดียว มีรายการเอื้ออื้อน จนกระทั่งต่อมาเป็นรายการสามะปีชีวิต ต่อมาก็มีรายการโสเหล่โลกตระ ให้ลูกๆได้รายงานได้ถามไถ่พ่อครู ได้ทุกเรื่อง แล้วพอท่านก็จะตอบเข้าสู่หาเรื่องปรมาตถ์เองเป็นเรื่องสุนิพพาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็สามารถมีธรรมะสอดแทรกเข้าไปได้

พ่อครูว่า...

_คอยใคร : กราบเคารพพ่อครูครับ

ดังที่มีคนบอกให้พ่อครูเลิกพูดถึงหลวงตาบัวว่าทำผิด แล้วให้พูดถึงเรื่องอื่นเพราะไม่อยากฟังซ้ำ ผมว่าเขามองในมิติที่แคบไปครับ ดังที่โรงเรียนที่มีครูสอนตั้งแต่ ป.1ถึง ป.6 ทำไม่ถึงไม่ยุบ ป.1ถ้าเรียนจบแล้ว แต่ก็ยังมี ป.1อยู่เพราะยังมีเด็กใหม่ที่ต้องเข้ามาเรียนใหม่เหมือนผมที่เข้ามาฟังธรรมพ่อครูไม่นาน ถ้าพ่อครูไม่พูดถึงหลวงตาบัวซ้ำๆอีกผมก็คงยังโง่คิดว่าหลวงตาบัวเป็นพระที่ดีอยู่เช่นนั้น พ่อครูเปรียบเหมือนกระจกที่ส่องความจริงแต่ความจริงอาจทำให้คนสองรับไม่ได้ก็ได้ครับ

กราบเรียนพ่อครูชี้แนะด้วยครับว่าผมคิดผิดเช่นไรไหมครับ

พ่อครูว่า...คุณคิดถูกแล้วละไม่ผิดหรอก ไม่งั้นอาตมาก็เลิกป.1 ไปแล้ว คุณพูดถูก คิดถูกแล้ว ไม่ผิดหรอก เพราะว่าสิ่งนี้ยังมีคนนับถือและเข้าใจผิดหลวงตามหาบัวอยู่อีกเยอะ กว่าที่เข้ามาเข้าใจชาวอโศก คนที่เชื่อว่าหลวงตามหาบัวนี้เป็นพระอรหันต์ เป็นพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบสมบูรณ์แบบจนบรรลัทธิธรรมสมบูรณ์สูงสุด ซึ่งมันเป็นความเห็นที่ผิดไปถึงยอดเลย เป็นถึงอรหันต์เลย ซึ่งมันต้องแก้ไขมันต้องบอกกัน เพราะไปผิดอย่างนั้นแล้วปล่อยให้ผิดๆอย่างนั้นมันก็พังศาสนาพุทธ อาตมาจึงจำเป็นจะต้องพูด อย่างน้อยจะต้องเห็นว่า คนในประเทศไทยนี้ เข้าใจอย่างที่อาตมาพูด อย่างชาวอโศกเข้าใจได้ถูกต้อง แล้วก็ลดความเข้าใจที่ไปนั่งหลับตาก็ดีไปปฏิบัติมีการบรรยายอย่างหลวงตาบัว สำนวนก็เก่งนะโวหารนะ ทุกวันนี้มีการเมืองก็พูดได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง พูดจนลิงตกต้นไม้เลย พูดอย่างมีเหตุมีผลยืนยันอ้างอิง

ฉันเดียวกัน อาตมาจึงจำเป็น ถ้าเกิดว่าอาตมาเห็นว่าคนไทยในประเทศไทย ถ้ากระแสของความเข้าใจ เข้าใจถูกต้อง ไม่ได้เข้าใจผิดว่ามหาบัวเป็นอรหันต์ แล้วเข้าใจสิ่งที่ถูกต้อง เป็นสัมมาทิฐิ ว่าโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นเช่นนี้ๆ อย่างที่อาตมาอธิบายละเอียด ยังเข้าใจกันไม่ได้ไม่เท่าไรหรอก มันไม่ถนัดมันก็เห็นใจอยู่จึงต้องพยายาม จนกว่าจะได้ผลพอสมควร ว่าเห็นสมควร เข้าใจกันได้มากแล้ว อย่างน้อยก็ต้องเกิน 50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ได้ 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ก็จะหยุด ตอนนี้ยังไม่ถึง ยังเข้าใจไม่ได้ยังเชื่อว่ามหาบัวเป็นอรหันต์บรรลุสูงสุด ซึ่งมันผิดจริงๆ เพราะวามหาบัวนี้แค่สักกายทิฐิอันแรกก็ยังไม่เข้าใจไม่ได้เลย สังโยชนข้อแรก

อย่างไรคือจิตนิยามเบื้องต้น คือแยกกายแยกจิต อันนั้นเป็นมูลกรรมฐานของนักบวช ทุกองค์ก็รู้เรื่องกันแล้ว ไม่เข้าใจแยกกายแยกจิตไม่ได้ไม่มีทางจะบรรลุอรหันต์ แยกกายแยกจิตไม่ได้ไม่มีทางบรรลุอรหันต์ ขอยืนยัน ซึ่งเป็นมูลกรรมฐานเบื้องต้น อุบาสกเข้าใจ ผิดเพี้ยนไปก็จบเห่ เพราะชีวิตในชาตินี้ขอภัยยกตัวอย่างมหาบัว

บวชมาตั้งแต่ 10 กว่าปี สุดท้ายก็สอนผิดๆไป แล้วเขาก็ยอมรับนับถือกัน ซึ่งต้องเห็นใจ อาตมาบ้าง อาตมาต้องแก้ มันเป็นเรื่องหัวใจของศาสนาพุทธ หากไม่แก้ไม่บอกไม่ชี้แจง แท้จริงมันไม่ได้ มันจบเลย ปิดประตูเลย ก็ขอยืนยัน

เจอฟอครุแล้วรู้สึกว้าใจเลยเป็นเรื่องราวตั้งแต่ชาติก่อนหรือไม่

_รินอร่า...อยากทราบว่าครั้งเมื่อฟอครุเกิดเป็นกษัตริย์ไทยนั้น ทั้งดิฉันและพวกเรา ญาติธรรมชาวอโศก (โดยเฉพาะชาวราชธานีอโศก) ได้เกิดร่วมยุคสมัยและได้เคยเป็นข้าราชการบริพารของกษัตริย์ ของไทยพระองค์นั้นหรือไม่ แล้วทำไมเมื่อเจอฟอครุครั้งแรกก็รู้สึกว้าใจว่า “ว้าใจ” เราจะต้องติดตามความรู้ภูมิปัญญาและรับใช้ท่านมาอย่างแน่นนอน สำนักอื่นก็ไปมาหลายที่แล้ว มีแต่เน้นเรื่องการเรียไร แต่สำนักของฟอครุเป็นวิทยาศาสตร์พิสูจน์ได้ด้วยตนเอง ไม่ลึกลับ มีสิทธิ์รู้และเข้าถึงได้ทุกคนเสมอหน้ากันเป็นประชาธิปไตยเหมาะสมสมควรกับยุคสมัยนี้อย่างมาก และตั้งใจแน่วแน่ที่จะต้องติดตามฟอครุจนได้เห็นฟอครุสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าองค์ต่อไปค่ะ

ฟอครุว่า...คุณพูดมาทั้งหมดก็เป็นจิตลึกลับของคุณ มีตัวเรียกว่าอธิฐานจิตหรือปณิธานจิตอยู่แล้ว ก็คงจะต้องมี และคุณก็มีตัวนั้น และคุณก็มีตัว จะเรียกว่าอะไรดี...ถือว่า ถึงขั้น จะเรียกว่าสัญชาตญาณที่เดียวกันก็ยังไม่ได้ แต่มันก็เป็นสัญชาตญาณ เป็นความเกิดชนิดสัญชาตญาณ

การเกิดมี ชาติ สัญชาตญาณ โลกกันติ นิพพัตติ อภินิพพัตติ เมื่อวานเจอฟอครุแล้วก็จำได้ มันมีสัญชาตญาณที่เป็นความจำลึกๆอยู่ในอนุสัยของคุณ ก็ออกมาออกฤทธิ์ หรือออกมาทำงาน ก็เป็นของคุณ ทีนี้คุณท้าวความถึงอาตมาเกิดมาเป็นกษัตริย์ในแต่ละชาติ ก็ต้องถามแต่ละคน คุณเคยเกิดมาเป็นข้าราชการบริพารของกษัตริย์หรือป่าว เรื่องนี้ไม่อยากจะพูดให้มันยาวกว่า เพราะว่าถ้าอาตมาพูดว่าอาตมาเป็นกษัตริย์ในยุคไหน ชื่อนั้นชื่อนั้นมา มันเป็นเรื่องที่ไม่มีอะไรเป็นหลักฐานพิสูจน์ได้ แม้จะมีประวัติศาสตร์ อาตมาก็มีประวัติศาสตร์ระบุชื่อ เหตุการณ์มาทั้งนั้นแต่อาตมาไม่อยากให้ไประลึกอย่างนั้นให้ทำแบบนั้นให้คิดแบบนั้น อยากจะให้พิสูจน์ปัจจุบันธรรม พิสูจน์แล้วให้เป็นวิทยาศาสตร์อย่างที่คนพูด แล้วคุณจะมีความรู้เอง อย่างน้อยที่พูดไปเมื่อก็ที่คุณมีสัญชาตญาณ ที่มันลึกของคุณ คนสัมผัสแล้วระลึกได้ก็เป็นของคุณเอง แล้ว

อาตมาก็บอกว่าไม่ผิดหรอกถูกต้องก็ได้ แต่ไม่อยากให้เอามาใช้พรา่เพรื่อ หรือใช้เป็นองค์ประกอบหลัก แต่ใช้เป็นเครื่องทดสอบ ใช้เป็นเครื่องเสริมการตรวจสอบเท่านั้นพอแล้ว อย่ามาใช้เป็นเครื่องนำ มันจะพาให้คุณหลงทางแล้วพาให้เลอะเทอะไป กลายเป็นพวกคิดสร้างฝันเฟื่องอะไรเลอะเทอะไปไม่เอา ใช้เป็นเครื่องตรวจสอบเหมือนกับใช้พระไตรปิฎกเป็นเครื่องตรวจสอบเป็นต้นเท่านั้นพอแล้ว

หากไปอยากรู้แต่เรื่องลึกลับก็จะถูกคนฉลาดแกมโกงหลอกล่อไป อาตมารู้ทันแต่จะไม่ใช่อันนี้มาหลอกเป็นฉลาดแกมโกง ระลึกชาติอย่างนั้นอย่างนี้แล้วเอามาหลอกพวกคุณ ดีกินมันไร้ศักดิ์ศรีที่สุดเลย อาตมาไม่ทำ มันไร้ศักดิ์ศรี

สู่แดนธรรม...เรื่องแบบนี้ จำได้ว่าสมัยก่อนมีคนถามอย่างนี้เหมือนกัน พอท่านตอบให้เขาได้คิด ว่าต่อไปแล้วคุณจะได้ยังงี้ ว่าอาตมาหลอกคุณ อาตมาก็เลยไม่ตอบอย่างที่คุณอยากรู้ เพราะเป็นเรื่องที่คนเป็นเจ้าของข้อมูลเท่านั้นที่จะรู้ ก็เลยไม่ตอบเป็นสัมโมคคาย

พฤษศยปี 1 ตุลาคม 2563

กราบนมัสการค่ะพ่อครูที่เคารพอย่างสูงยิ่ง

อุเบกขามีมาตั้งแต่ฉาน 3

—เมื่อวานนี้พ่อครูอธิบายเรื่อง “อุเบกขา” ได้ลึกซึ้งสุดยอดเลยคะ ยิ่งทำให้ดิฉันมั่นใจว่าพ่อครูคือสัตว์บุรุษที่แท้จริง ผู้มีสภาวะเท่านั้นจึงจะเข้าใจและรู้ได้

พ่อครูว่า...ขยายความคำว่าอุเบกขาเทียบกับคำว่าไม่สุขไม่ทุกข์ มันมีนัยยะที่ลึกซึ้งกว่ากันใช้แทนกันได้เป็นไฉนพจน์ แต่จริงๆมันมีนัยยะที่ลึกซึ้งกว่ากัน ไม่สุขไม่ทุกข์เป็นการรู้สภาวะคุณวางไม่สุขไม่ทุกข์ได้ไปจริงๆเลยหวังได้น้อย 1 คนก็เริ่มเข้าหาอุเบกขาเลยเป็นฉาน เริ่มตั้งแต่รูปฉาน 3 มีอุเบกขา แล้วฉาน 4 เป็นอุเบกขา พ้นฉาน 4 จึงจะเต็มสภาพออุเบกขา

อุเบกขาเริ่มตั้งแต่ฉานที่ 3 ไปสู่ฉานที่ 4 เพราะฉะนั้นไม่สุขไม่ทุกข์นี้แหละ พอฉานที่ 3 ยังมีสุขมีทุกข์อยู่ พอฉาน 4 ไม่มีสุขไม่มีทุกข์แล้วมีแต่อุเบกขา เห็นไหมพยัญชนะมันบอกสภาพรู้

เพราะฉะนั้น ฉาน 4 เป็นอุเบกขาเต็มตัวแล้ว พอฉาน 3 ก็มีอุเบกขา สุขก็เริ่มหายไป สุขกับทุกข์มันอันเดียวกันมันก็หายไปพร้อมกันนั้นเป็นสถานที่ตรงกัน พอพ้นฉาน 4 ไปแล้วเลยไปอีกก็แสดงว่าจบความรู้จบความเป็นไปได้ของจิต ที่หลุดพ้นฉาน 4 ตอนนั้นแหละเป็นฐานอุเบกขาแท้บริสุทธิ์ แล้วก็จะเป็น ปรีโยทาดา จิตเป็นมฤตธาตุที่แกร่งขึ้นแล้วเอาไปใช้เป็นกรรมกรงานที่เป็นกัมมัฏฐาน เป็นกรงานที่เหมาะสมควรที่ดีที่เป็นประโยชน์เป็นผู้เจริญขึ้นได้เรื่อยๆจิตก็ยิ่งเจริญ ก็คือประภัสสร คือจิตที่สะอาดบริสุทธิ์ ใช้พยัญชนะว่าประภัสสร ซึ่งมันเป็นคุณลักษณะที่สูงกว่า ในพระไตรปิฎกท่านผู้แปลภาษาไทยก็แปลเก่ง ท่านก็แปลว่าบริสุทธิ์ท่านเข้าทับศัพท์บริสุทธิ์สะอาด พอมาถึงปรีโยทาดาท่านก็แปลว่าผุดผ่องหรือขาวรอบ พอมาทุก มันก็แปลว่าอ่อน ท่านก็แปลตามพยัญชนะเลยแล้วกัมมัฏฐานก็แปลว่าควรแก่กรงานพอถึงประภัสสรก็แปลว่าผ่องแผ้ว

มีคำว่าผุดผ่องกับผ่องแผ้ว ภาษาไทย อันไหนมันแน่นกว่ากันนะ

สู่แดนธรรม...พ่อท่านเคยบอกว่า มันเพิ่งผุดขึ้นมาก็เลยเพิ่งผอง พอผองแล้วก็ดียิ่งกว่าอีก

พ่อครูว่า...อาตมาอธิบายไปก็จะฟังได้ช้าๆขยายความไปเรื่อยๆแม้แต่คุณลักษณะพิเศษของอุเบกขา 5 ชนิดนี้ มันก็จะมีนัยยะละเอียดที่จะค่อยๆขยายความไป ซึ่งในพญัญชนะบาลีว่าแค่ 5 คำ แต่สภาวะมันมีอีก อาตมาก็จะค่อยๆขยายความโดยมีองค์ประกอบมีความแวดล้อมมีกาลเทศะสถานะต่างๆเอามาใช้ เพื่อชี้เข้าไปพวกคุณก็จะ อ้อ สภาวะอรุณขนาดนี้มันไม่ง่าย มันเป็นอรุณต้องอาศัยอย่างอื่นไปประกอบ

คุณคนนี่ต่อไปบอกว่า...สภาวะสุข - ทุกข์ , โสมนัส- โทมนัส หรือธูลีหมอง - ธูลีเริง เหล่านี้ ล้วนเป็นภาษาที่บอกถึงความหนัก - เบาของสภาวะจิต และไม่เคยได้ยินครูบาอาจารย์สำนักไหนนำมาอธิบายเลย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ดิฉันขอเรียนถามพ่อครูดังนี้

1. ในรูปฌานที่ 3 ยังมีสุข และมีโสมนัส - โทมนัส หรือ อวิมุตติจระ เป็นครั้งคราวใช้ไหมคะ (พ่อครูเรียกว่าอุเบกขาล่าลอง)

2. ฌานที่ 4 หมดโสภ - หมดทุกข์, หมดโสมนัส - โทมนัส หรือ อวิมุตติจระ เป็นอุเบกขาเป็นสมาธิที่แท้จริง และเป็นหนึ่งใช้ไหมคะ

พ่อครูว่า...อวิมุตติจระหมายความว่ายังไม่วิมุตติสมบูรณ์ มีอวิมุตติแทรกมา ยังไม่แข็งแรงเต็มที่ ยังมีสิ่งไม่บริสุทธิ์ อวิมุตติจระ ที่จริงวิมุตติก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว แต่มีแวบๆเป็นเศษที่ไม่บริสุทธิ์ขึ้นมาก็เรียกว่า อวิมุตติจระ ใช้ตามที่ถามมา

รูปฌาน 3 ไม่มีโทมนัสแล้ว โสมนัสก็ลดลงไป สุขลดลงไป เป็นอุเบกขาล่าลอง

พอฌาน 4 หมดสุขหมดทุกข์ หมดโสมนัสโทมนัส เป็นอุเบกขาเป็นสมาธิที่แท้จริง และเป็น 1 ใช้ไหมคะ ใช้ ฌาน 4 เต็มรูปเต็มสภาพก็ได้สภาพเป็นอุเบกขา ตัวที่ 1 ในอุเบกขา 5 กระบวนการของอุเบกขา 5 ปริสุทธา ปริโยทาทา มุทุ กัมมัฏฐา ปภัสสรา

อาตมาอธิบายเสริมให้ฟังอีกว่าจิตสะอาดบริสุทธิ์ อธิบายคือฌาน 4 อธิบายอย่างสังโยชนก็จะต้องสิ้นอาสวะ สะอาดไม่มีอาสวะ แล้วจิตนั่นคือจิตที่สะอาดบริสุทธิ์ จิตที่บริสุทธิ์อันนี้แหละมาเริ่มต้นเป็นหน่วยของความบริสุทธิ์ เมื่อหน่วยของความบริสุทธิ์นี้แตกผลึก 1 หน่วย 2 หน่วย 3 หน่วย 4 หน่วย 5 หน่วยคุณทำไปก็จะได้ มันก็จะเป็นจิตที่สะสมลงตั้งมันเป็นจิตตั้งมั่น ตัวนี้แหละ เริ่มเรียกว่าสมาธิของศาสนาพุทธ ฟังให้ตื่นสมาธิของพระพุทธเจ้าไม่ใช่ได้ง่ายๆ ไปนั่งหลับตาแล้วจิตนิ่งอยู่เรียกว่าสมาธิ อย่างนั้นเป็นโลกีย์โลกโลกเฝ้าใช้กันนั่งทำเล่นๆกันไปมันง่ายจะตาย

สู่แดนธรรม...ได้ความระงับที่ไม่ฟังชาน

พ่อครู...ได้ความระงับความไม่ฟังชานเท่านั้นเอง แต่มันไม่ใช่สมาธิของศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธไม่ต้องไปนั่งหลับตาไม่ต้องสะกดแต่รู้แจ้งโลกรู้จิตกิเลสของเรามันมีหรือไม่จนกระทั่งทำให้อาสวะดับ เมื่ออาสวะดับแล้วจิตก็เริ่มต้นเป็นจิตสะอาด สะสม 1 หน่วยก็เป็นจิตตั้งมั่นเป็นอุเบกขา ปริสุทธา 1 หน่วย 2 หน่วย ปริโยทาทาก็เพิ่มขึ้น เมื่อเพิ่ม 1 หน่วยแล้วก็ต้องเพิ่มความควบแน่นด้วย ความแข็งแรงถาวรยั่งยืนด้วย เพราะฉะนั้นสมาธิ ตัวนี้

พระพุทธเจ้าท่านเรียกด้วยศัพท์ว่า สมาหิตะหรือสมาหิโต เป็นความบริสุทธิ์ที่ตั้งมั่นขึ้นมาแล้ว นี่เป็นพยัญชนะที่ใช้เรียกกัน เป็นสัมมาสมาธิ ไม่ใช่สมาธิ ดาษดื่นทั่วไปสามัญธรรมดา เป็น Common ซึ่งมันไม่ใช่ อันนี้เป็น supra พิเศษ

ธูลีหมองและธูลีเริงคืออะไร

_3. โสมนัส - โทมนัส คือเศษเล็กเศษน้อยของอาสวะใช้ไหมคะ และหยาบกว่าธูลีหมอง - ธูลีเริง ใช้ไหมคะ ?

พ่อครูว่า...ใช่ ถูกต้อง

4. ธูลีหมอง - ธูลีเริง คืออนุสัยใช้ไหมคะ ?

กราบขอบพระคุณค่ะ “คนบ้านราช”

พ่อครูว่า... จะเรียกว่าอนุสัยก็ได้ เป็นสิ่งเศษธูลีละอองของอนุสัยที่ยังเหลือ

เพราะฉะนั้นดับฐริหมองธูลีเริง ธูลีหมองนี้มาจากไหน อาตมาแปลมาจากคำว่า โศกะ คือธูลีหมอง อธิบายสภาวะนะ ที่จริงโศกะแปลว่าโศกเศร้า แล้วตัวนี้เป็นมงคลธรรม ข้อที่ 36 แล้ว ก็วิริยะ แล้วก็เขม็ง

โศกะ เป็นตัวที่ 36 คือธูลีหมอง มันก็คือเศษอ่อนน้อยของความหมอง แล้วมันจะมาทางยินดี ทางปล่อยความเศร้าโศกไม่สบายมาเป็นสบาย เป็นการรื่นเริงสบายใจก็เป็น วิริยะ มีเศษธูลี ไม่มีพยัญชนะแล้วก็เอามาเรียกซ้ำ ธูลีหมองก็หยาบกว่าธูลีเริง

หมดธูลีหมองแล้วก็จะหมดธูลีเริง ก็ถึงจะสะอาดบริสุทธิ์เกษม ภาษาบาลีบอกกว่า เขม็งเป็นตัวสุดท้าย

สิ่งเหล่านี้อาตมาไม่ได้เดา ที่อธิบายไปทั้งหมดมันเดาไม่ได้หรอก

_นิมนต์พ่อครูจิบน้ำ.

สู่แดนธรรม...

_แซมดิน...เมื่อวานผมได้ฟังพ่อท่านแล้วว่ามี ท่านหนึ่งมาชวนพ่อท่านออกไปขุมนุม หลังจากวันที่ 14 ครับ ผมได้ฟังแล้ว ชัดเจนว่าพ่อท่านไม่เห็นด้วยกับการที่จะออกไป เนื่องจากว่าจะไปทำให้เขาผู้ที่มาขุมนุมอยู่ก่อนแล้ว ประสบความสำเร็จ เพราะว่าจะมี 2 กลุ่มออกไปแล้วจะต้องมีการชนกันด้วย ปะทะกัน (พ่อครูว่า..ประเด็นคือเขาต้องการให้เกิดความวุ่นวายปะทะกันเกิดความรุนแรงเท่าไรเขาก็ยิ่งชอบ นั่นคือเป้าหมาย) ถ้าอย่างนั้น ผมจะได้ตอบท่านที่มาชวนว่า ทางกองทัพธรรม ไม่เห็นด้วยนะครับที่จะออกไป ทางท่านที่มาชวนจะได้เตรียมการของเขา ไม่ได้ต้องมาคาดหวังว่ากองทัพธรรมจะออกไปร่วมด้วย ได้ไหมครับ (พ่อครูว่า...ต้องทำอย่างนั้นแหละ) ไม่กลับไปกลับมาะครับ ให้แน่ใจ (พ่อครูว่า ชัดเจน) ได้ครับ เสร็จจากรายการนี้ผมจะแจ้งกลับไป

_เรื่องที่จะกราบเรียนให้พ่อท่านทราบนะครับ เป็นเรื่องที่สันติอโศก เมื่อวันจันทร์ที่แล้ว มีสุภาพสตรีท่านหนึ่ง ดกงาน แล้วก็ สดางค์ก็หมดแล้ว ขับรถไปแล้ว น้ำมันจะหมด ก่อนน้ำมันหมด เขาฝันว่า มีผู้ชายแต่งชุดสีกรักมาบอกเขาว่า ให้มาที่ซอยนวมินทร์ 44 คือเธอคิดว่าจะฆ่าตัวตายอยู่แล้วตอนนั้น ก็เหมือนมะลามาเลื่องไม่รู้ว่าใครมาบอก แต่ก็ขับรถพยายามหาซอยนวมินทร์ 44 เมื่อมาถึงก็ไม่พบอะไร เพราะว่าไม่เห็นวัดไม่เห็นอะไรเห็นแต่ซอย เห็นแต่ร้านค้า

ก็เตรียมตัวที่จะฆ่าตัวตาย ปิดกระจกหมดแล้ว น้ำมันก็หมดพอดี ปิดไป 2 นาที ก็จะขาดใจ ก็ลดกระจกลง ยังเห็นรู้สึกตัว เพราะเห็นสีขมาตุมาลีนี้ ท่านเดินผ่านมาพอดี เธอผู้นั้นก็เลยลงมา เกาะขา แล้วก็ร้องไห้เป็นการใหญ่ เราก็เลยเอามาสัมภาษณ์และช่วยกัน ปัจจุบันนี้ก็รอดแล้ว ไม่คิดจะฆ่าตัวตายตามที่เจตนา มีญาติธรรมเรารับไปทำงาน ในช่วงที่ตักงานแล้วไม่มีเงิน ก็คงจะช่วย แต่ก็ไม่ได้ผูกมัด ถ้าเขาเห็นว่าไปแล้วดีกว่าก็ให้ไปได้เลย แต่ถ้าคิดว่าจะอยู่ก็ต้องถือศีล 5 ละอบายมุข รับประทานอาหารมังสวิรัตแล้วปฏิบัติตามกฎ ตอนนี้ก็ยังอยู่นะครับ ก็ถือว่าได้ช่วยไว้อีกหนึ่งชีวิตนะครับที่เป็นคนไม่ใช่เป็นสัตว์ เป็นชาวดีที่เราได้ช่วยในสถานการณ์เคราะห์ร้าย จนรอดครับ

พ่อครูว่า...คนทำข่าวก็จะเอาไปทำข่าวได้มากเลย

จะเห็นได้ว่าสังคมโควิด กับสังคมคนที่อ่อนแอเจอเข้าแล้ว ก็น่าจะคิดตายได้ง่ายๆ มีรถขับนะ ไม่น่าจะคิดท้อแท้อะไรขนาดนั้น ขนาดเป็นคนที่มียศขับ (แซมดิน...ผมก็บอกว่าคนในวัดนี้มีเงินน้อยเขายังอยู่ได้เลย อยู่มาตั้ง 30 40 ปีแล้ว เขาก็ยังก็ทิ้งเหมือนกัน)

สมาธิปฏิบัติคือต้องทำใจในใจได้

_พลังเพ็ญ คำดวง...เมื่อกลางวันที่ผ่านมามีการประชุมคนวัด ท่านสมณะสิริ ให้พูดถึงมรรคมืองค์ 8 ท่านบอกว่าสมาธิปฏิบัติมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในแต่ละวันที่เราดำเนินอยู่ก็ต้องใช้มรรคมืองค์ 8 ดำเนินการในชีวิต ท่านบอกว่าต้องมีความเพียรด้วย ถ้าหากความเพียรของเราเป็นมิจฉา มันก็จะไม่สามารถที่จะนำพาเราไปได้ ท่านบอกว่าถ้าคุณทำถึงจิตแล้วจะมีหิริโอตตัมปะ ให้มาสำรวจในชีวิตประจำวันว่าเราตื่นมาแล้วทำอะไรในชีวิตประจำวัน เราใช้สมาธิปฏิบัติขนาดไหน บางทีเราก็ใช้ชีวิตตามความเคยชิน ก็ได้ข้อคิดไว้ในแต่ละวันเราต้องใช้สมาธิปฏิบัติเข้าไปในศีลแต่ละข้อ เราจะได้พัฒนาตัวเองให้ดีขึ้นกว่านี้ค่ะ

พ่อครูว่า...คุณพูดมานี้พวกเราชาวอโศกเข้าใจ อาตมาเข้าใจ แต่คนข้างนอกจะไม่เข้าใจ สมาธิปฏิบัติ 10 เป็นประธานของมรรคมืองค์ 8 ส่วนใหญ่เขายังไม่สมาธิปฏิบัติกันหรอก ไม่สมาธิปฏิบัติอย่างไร แม้แต่ข้อที่ 1

ท่าน เขาก็ไม่รู้วาทานอย่างไร มันถึงจะเป็นมรรคผลที่เป็นโลกุตระ เขาก็ได้แต่ทานแบบ โลภียศาสนาอเทวนิยมศาสนาอื่นทำทานก็ได้แต่กุศล แม้ว่าการให้นั้นจะเป็นกุศล

ท่านจะมีสมาธิปฏิบัติตรงที่ว่าคุณทำทานแล้วอ่านใจตัวเองออก อ่านใจตัวเองว่าเราทำทานแล้วเราทำใจในใจอย่างไร ต้องศึกษาการทำใจในใจคุณต้องจัดการทำใจของคุณเป็น ถ้าคุณทำใจในใจของคุณไม่เป็น ชื่อว่ายังไม่สมาธิปฏิบัติ เป็นคืออย่างไรคุณรู้อาการของใจรู้ความแตกต่างของเวทนา สัญญา สังขาร หรือรู้ความเป็นสภาวะเวทนา สัญญา เจตนา ผัสสมนสิการ นี่คือนามธรรม 5 ประการของคุณธรรม จับคู่กับรูป 28 วันนี้คงไม่ได้ลงรายละเอียดของนาม 5 กับรูป 28

เพราะฉะนั้นคนที่ยังอ่านจิตตัวเองไม่ออก จัดการกับจิตตัวเองให้มันจับจิตได้ว่าอย่างนี้มันเป็น อย่างน้อยมันก็เป็นอกุศล และอย่าทำให้จิตมันเป็นอกุศล จิตที่เป็นอกุศลง่ายๆคืออะไร ก็เอาแค่ชั่วดี มันเป็นเรื่องที่ชั่วตามที่คุณเข้าใจไม่ทำ ทำแต่ดี อันนี้เป็นโลกียะ สูงขึ้นไปกว่านั้น จิตของคุณมันจะมีราคะ มันจะมีโทสะ หรือมันโมหะ มันแยกไม่ได้ว่าเป็นราคะหรือโทสะ คุณรู้จิตของคุณแล้วไม่ให้มี แค่สะกดไว้ ไม่ให้มันทำราคะ ไม่ให้ทำอาการของโทสะ

โมหะ ก็ยังเป็นการทำใจในใจ แต่ถ้าจะดีต้องให้รู้ตัวเหตุแท้ของราคะ โทสะ โมหะ แล้วทำให้ราคะจางคลายหรือดับ ทำให้โทสะจางคลายอ่อนลงหรือดับ นั่นคือการทำใจในใจเป็น เรียกว่าสมาธิภูมิลี

หรือถือศีลก็ตาม ก็อ่านอาการจิตของคุณจับกิเลสได้ ในสังกัปะ 7

_สู่แดนธรรม...พ่อท่านเคยสอนไว้ ความเพียรแม้มีมากเท่าใดก็ตาม วิริยะอดสาหะแม้จะมากเพียงใดแต่หากขาดสมาธิภูมิลีก็ล้มเหลว

โอวาทปาติโมกข์ 3 คืออะไร

_โอวาทปาติโมกข์ 3 คืออะไรคะหลวงปู่

พ่อครูว่า...ช่วยกันตอบหน่อย (สู่แดนธรรมว่า...ละบาป ทำแต่กุศล ทำจิตให้ผ่องแผ้ว)

โอวาทปาติโมกข์ คือคำสอนพระพุทธเจ้า หลักเกณฑ์ของพระพุทธเจ้ามี 3 อย่าง ภาษาบาลีคือ สัพพปาปสอกรณัง(ไม่ทำบาปทั้งปวง) กุศลสุปสัมปทา(ทำกุศลให้ถึงพร้อม) สจิตตปริโยทปนัง(ชำระจิตของตนให้ผ่องแผ้วจากกิเลส)

สัพพปาปสอกรณัง คือผู้ที่ไม่ทำบาปทั้งปวงแล้วไม่กระทำความบาปทั้งปวง กระณะคือการกระทำ สรุปแล้วโอวาทปาติโมกข์ 3 คือจิตพระอรหันต์ อย่าเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องมรรค เป็นเรื่องคำสอนเป็นเรื่องปฏิบัตินะ..ไม่ใช่..แต่เป็นเรื่องผล ผู้ที่ไม่ทำบาปแล้ว สัพพปาปสอกรณัง

2. กรรมของผู้กระทำ อธิบายไปหลายทีแล้ว อันแรกท่านเข้าใจคำว่าบาปชั้นที่ 2 ท่านใช้คำว่ากุศล กุศลคู่กับกุศล บาปต้องคู่บุญ อันนี้คนเข้าใจยาก

บาปคือสิ่งที่อนุโลมเรียกว่าเป็นอกุศลได้ด้วย หรือสิ่งที่เบียดเบียนนั้นเป็นบาปทั้งนั้น กรรมใดที่เป็นกิเลสก็คือบาปทั้งนั้น ผู้ที่เป็นพระอรหันต์แล้วจึงทำกรรมที่ไม่มีกิเลสอีก จึงเรียกว่า สัพพปาปสอกรณัง เพราะฉะนั้นกรรมของพระอรหันต์ที่จะทำต่อไป พระอรหันต์ที่บรรลแล้วยังไม่ตายชีวิตก็ต้องมีการกระทำความกรรม เพราะฉะนั้นกรรมของท่านที่ท่านบรรลแล้วไม่ทำบาปทั้งปวงแล้ว กรรมของท่านจึงเป็นกุศลทั้งนั้น ไม่ใช่บุญ ท่านถึงใช้คำว่ากุศลในโอวาทปาติโมกข์ หากเข้าใจว่าบุญคือกุศลท่านต้องใช้คำว่าทำบุญสิ แต่ไม่ใช่..ท่านใช้คำว่ากุศล นี่คือหลักฐาน พญฺญชนะ โอวาทปาติโมกข์ 3 กลุ่มเดียวกันนั้น

เพราะฉะนั้นคำว่าบาปกับคำว่ากุศลจึงมีนัยยะที่ต่างกัน ผู้รู้จริงๆจึงอธิบายได้ ผู้ที่เข้าใจไม่ถูก อธิบายไม่ถูก ก็จะไปแปลว่า ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ผ่องใส อันนี้แบบโลกีย์ เข้าใจไม่ถูกต้อง แต่ของพระพุทธเจ้านั้นบาปบุญเป็นโลกุตระ

คือ ไม่ทำสิ่งที่เบียดเบียน เมื่อไม่ทำ สัพพปาปสอกรณัง บาปทั้งหลายไม่ทำแล้วจบ กรรมที่ท่านจะทำต่อไปนี้ผู้ที่มีแต่กุศล กรรมของท่านจะไม่มีอกุศลอีกเลย แน่อน บาปไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นข้อที่ 2 จึงมีแต่กุศลมีความดีงามทั้งนั้นที่เป็นโลกียะนะ แต่เรื่องบาปบุญเป็นเรื่องโลกุตระ กุศลเป็นโลกุตระด้วย เมื่อคุณเข้าใจคำว่าโลกุตระบาปบุญสมบูรณ์แล้ว คุณจะหมดบาปหมดบุญแล้ว บุญก็ไม่ต้องทำ บาปก็ไม่ต้องทำ เรียกว่า ปุญฺญปาปปริษีณ ดับสิ้นทั้งบุญและบาป ไม่มีบุญไม่มีบาปแล้วเป็นพระอรหันต์แล้ว เมื่อนั้นจึงใช้คำว่า ทำกรรมใดๆมีแต่กุศลทั้งสิ้น เพราะ สจิตตปริโยทปนัง เพราะท่านได้ทำจิตให้สะอาดบริสุทธิ์ขาวรอบ บรรลพระ

อรหันต์แล้วนั่นเอง แม้แต่ทำกุศลก็ไม่ได้ยึดติดว่าเป็นเราเป็นของเรา ไม่สำคัญมันหมายความว่า เป็นเราเป็นของเรากำลังเรียกว่า สจิตตปริโยทปนัง

_ทำอย่างไรคะ ที่จะทำให้เขาเห็นให้เขาเข้าใจ ยกตัวอย่าง เรากำลังซักผ้าแต่สิ่งที่เขาเห็นคือเรากำลังล้างจาน

พ่อครูว่า...คุณก็ยกผ้าให้ดู ไม่ยาก ไม่ใช่จาน ก็จบ ง่าย

อัตราการเผยแพร่ธรรมะของพ่อครู มีลักษณะอย่างไร

_สมณะลือคม...ในยุคแรกๆที่ยังไม่มีองค์ประกอบครบพร้อม รายการสอนที่พ่อครูต้องใช้กำลังและใช้ความสามารถในการแสดงธรรม อบรมในการที่จะปรับทิฐิ ที่เราดิฉันมาแต่เดิมคือสายหลับตา ช่วงนั้นพ่อครูทุ่มเทสุดกำลัง แต่ในยุคหลังนี้องค์ประกอบครบพร้อมกว่า พ่อครูสามารถที่จะทำความเข้าใจได้ง่ายกว่ายุคแรกๆ ที่ประกอบการทำงานไม่ได้มีอะไรมากมาย รู้สึกเลยว่า พอมีองค์ประกอบครบพร้อม มีอัตราการก้าวหน้าก้าวกระโดดได้ ไม่ทราบว่าจะเข้าใจที่ผมสื่อไหมครับ

พ่อครูว่า...คืออย่างนี้มันเอาแน่นอนตายตัวไม่ได้ มันไม่เที่ยงหรอก แรกๆนั้น คนที่จะมาจะเป็นคนมีบารมี มาปั๊บเจอปั๊บ ทั้งๆที่ผมตอนนั้นคนยังไม่ยอมรับเลย ยังไม่รู้ดีว่าใช่ ที่จะมีคุณธรรมอะไรมา ยังไม่มีสำนักไม่มีอะไรด้วย แต่คนที่มาพบสัมผัสแล้วรู้ว่าใช่เลย คนนั้นมีบารมีเดิมก็จะมีจำนวนหนึ่ง เหมือนมากจำนวนหนึ่งเท่าที่บารมีของผม ก็จะมาเป็นแกนแกน ก็ทำไป ก็จะยากขึ้น เพราะว่าต้องค่อยๆช่วยกันเพื่อที่จะสร้างอธิบายแล้วทำให้เป็นสภาวะที่ทำอะไรขึ้นมา มันจะฟันโลกุตรธรรมหรือปลุกฝังโลกุตรธรรมให้แก่ผู้ที่หลงผิดมา 2 พันกว่าปีแล้ว ไม่ง่าย แล้วมันก็จะไต่ยาก ตอนแรกคนที่มามีบารมีมารวมกัน ต่อไปก็จะยากขึ้น แล้วก็จะไต่มากขึ้น ก็จะค่อยๆเห็นว่ามากขึ้นมา ทำงานมา 50 ปี ช่วงระยะ 10 ปีแรก ก็พริบมา มีผู้มาประมาณหนึ่ง เสร็จแล้วก็จะยากขึ้นช่วง 20 ปีต่อมาก็จะยากขึ้น ช่วงที่ 30 ปีขึ้นไปก็จะดีขึ้น ช่วง 40 ก็ยากขึ้นไปอีกมันก็จะสลับกัน ช่วง 50 ปีมานี้ ก็จะดีขึ้น ก็จะเป็นอย่างนั้น

_หลวงปู่คะ ถ้าเพื่อนไม่เล่นกับหนูเราทำอย่างไรคะ?

_คุณยายเชื่อพระ...กราบนมัสการพ่อครูแม่เชื่อพระมีความในใจอยากจะบอกพ่อครู ว่า ท่านมีความกตัญญูด้วยความเต็มใจค่ะที่ได้ฟังพ่อครูสอนแล้วก็ได้เกิดใหม่ในร่างเดิมก็มันใจมากกว่า พ่อครูมากกุศลสาสนา ยุคนี้มันต้องลำบากเพราะมันเป็นกสิณคนมันหลงโลกใหม่จนลืมโลกเก่าหมด

พ่อครูว่า...ถูกต้องแล้ว ที่เข้าใจดีแล้ว บอกสภาวะตัวเองที่ได้รับประโยชน์มา แล้วก็ถามมาอาตมาก็ขออย่าว่าใช่แล้ว อาตมาจะมาสืบสานสิ่งเหล่านี้จริงๆ

สมณะ สิกขมาตชาวอโศกถือศีลอะไร

_หลวงปู่คะ ลูกมีคำถามคะ...

1. สมณะ ลิกขมาตุ นับถือศีลอะไรหรือคะ

2. ศีล 8 มีอะไรบ้างคะ

พ่อครูว่า..ข้อที่1 สมณะก็คือนักบวชชาย เราเรียกว่าสมณะ เรียกเต็มๆว่าสมณพราหมณ์ นี่พูดกันตามหลักกฎหมายเลยนะ ให้พวกเราเรียกตัวเองว่า สมณพราหมณ์ อย่าไปเรียกตัวเองว่าภิกษุ ว่าพระ ภิกษุ หรือ นักบวช นักพรต มุณี 5คำนี้ไม่ให้เรียกเพราะมีกฎหมายว่าไว้ เถรสมาคมจดทะเบียนไว้แล้วไม่ให้ละเมิดถือว่าเป็นพวกนอกเถรสมาคม

คือว่าเล่นเราถึงขนาดนี้เราก็ดกลง อาตมาก็ยอม จนกระทั่งอาตมาคุยกันว่า จะให้เรียกพวกอาตมาว่าอย่างไร เขาตามกฎหมายแล้วมาตกลงกันอาตมา คุณจรรยา เรียนจบเปรียญ 9 และเรียนจบกฎหมายนิติศาสตร์ด้วย ก็เลยคุยกันตกลงกันเป็นตัวแทนเถรสมาคม ตกลงว่า ให้อาตมาให้เรียกพวกเราว่า สมณะ เพราะไม่ติดในกฎหมายอย่างนี้เป็นต้น

ส่วน ลิกขมาตุนั้นอาตมาเป็นผู้ตั้งเป็นผู้บัญญัติมาเอง เป็นนักศึกษาพึงธรรมะที่เป็นผู้หญิง โดยที่ลิกขมาตุ ถือศีล 10 เป็นต้นไป อริศีลเท่าไรก็ได้ ศีล10 ก็เป็นพระอรหันต์ได้แล้ว ส่วนสมณะถือ จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล และวินัย 227 ข้อ

วินัยกับศีลต่างกัน วินัยคือข้อบังคับทำผิดแล้วถูกลงโทษ ส่วนศีลไม่มีบทลงโทษ ทำแล้วก็ไต่ลดกิเลสตัวเอง ไม่ทำก็ไม่ได้ลดกิเลส แต่วินัยคือข้อบังคับถ้าทำผิดก็มีบทลงโทษ เรียกว่า ศีลอาชญา เหมือนกฎหมายอาญาต้องมีบทลงโทษ ต่างกันอย่างนั้น คือศีลกับวินัย

สมณะถือ จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล และวินัยแถมด้วยธรรมวินัย 227 ส่วนลิกขมาตุถือศีล 10 อย่างต่ำ ถ้าจะสูงขึ้นไปก็ไปเป็นอริศีลก็แล้วแต่

เดี๋ยวนี้พระของเถรสมาคมไม่ได้ถือจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล แต่ถือแต่วินัย 227 แล้ว โมเมเรียกพระวินัย 227 ข้อว่าเป็นศีล นี่มันเป็นรายละเอียดที่ต่างกัน แต่ทางโน้นไม่ฟังอย่างที่อาตมาพูด เขาก็ถือ 227 ไม่มีศีล โดยเฉพาะมหาศีลนี้ เอาไปใช้กับพวกเขาไม่ได้เพราะเขาทำแต่ไตร่จฉานวิชาทำผิดศีลทั้งนั้น ผิดเต็มทุกวัด พูดอย่างนี้ได้เลย มันไม่ถูก

ศีล 8 มีอะไรบ้าง

_ข้อที่ 2. ศีล 8 มีอะไรบ้าง?

พ่อครูว่า...จากศีล 5 เติมนิด

1. ปาณาติปาตา เวรมณี

2. อาทินนาทานา เวรมณี

3. อพรหมจริยา เวรมณี(ศีล 5 เป็นกาเมสุมิจจารา) กามเป็นโสดาฯ สกิทาฯ อนาคา
นั้นศีล 8 สมบูรณ์ขึ้นแล้ว

4. วาจา

5. อบายมุขทั้งหลาย

6. ฉันทมัตถะเดียว ขอยืนยันว่าภิกษุของศาสนาพุทธนั้นฉันวันละ 1 มื้อ ท่านใช้ศัพท์คำว่า
เอกาสนิงกะ

7. นัจจะคิตะ วาทิตะ วิสุกะทสนา มาลาคันธะ วิเลปนะธารณะ มัททนะวิภูสนฐานา
เวรมณี จะตั้งใจประพฤติ เว้นขาดจากทำทางอันไม่สมควร คำพูดที่มีเสียงสำเนียงอันไม่

สมควร เช่น ฟ้อนรำ ดนตรี เป็นต้น เว้นขาดจากดอกไม้และของหอม เครื่องตกแต่งพอกทา เครื่องประดับประดา ประติประดอย เว้นขาดจากฐานะแห่งการแต่งงามประดิษฐ์ประดอย

8. อุจาสยนะ มหาสยนา เวรมณี จะตั้งใจประพาสเว้นขาดจากที่นั่งที่นอนใหญ่ เว้นขาดจากการรับของใหญ่ เว้นขาดจากการสะสมของใหญ่ ที่สุด เว้นขาดการหลงติดความใหญ่ คือศักดิ์ศรี ยศศักดิ์ อัดดา

ชาตินี้พ่อครูอยู่ได้ด้วยการยอมแพ้

__สีกขมาดกล้ำข้ามผืน...ดิฉันเห็นพ่อครู ยอมตามใจคนนั้นตามใจคนนี้ ดิฉันก็คิดถึง พระพุทธเจ้าวันที่ท่านปรินิพพาน ก่อนวันนั้น ท่านทำอะไรถึงได้ไปนอนบนก้อนหินใต้ต้นรัง และเอาผ้าปูที่ละผืนๆ ท่านต้องฝืนใจคนขนาดนั้น เพราะว่าคนต้องประคบประหงม พระพุทธเจ้าให้สูงสุด ใครจะให้ท่านไปนอนที่เมืองเล็กๆ พระพุทธเจ้าต้องฝืนใจคนเหล่านั้น ได้อย่างไร ท่านกินเห็ดพิษ แล้วพ่อครู จะป่าวประกาศความเป็นโพธิสัตว์ในยุคนี้ ดิฉันก็คิด ใ้ไม่นอกกำมือหน่อย คิดว่า พ่อครูจะฝืนใจคนในยุคสมัยใหม่ที่มีกรอบของเขาได้อย่างไร ที่จะให้พ่อครูต้องทำตามเขา กินอย่างนั้นนอนอย่างนี้ทำตามเวลาอย่างนี้เพราะว่าเขามีความรู้ เยอะแยะ แต่พ่อครูเป็นพระโพธิสัตว์ พ่อครูจะอย่างไร แต่พระพุทธเจ้านั้น ท่านไม่น่าจะฝืน ได้ที่จะต้องไปกินเห็ดพิษ ต้องไปนอนเมืองเล็กๆ เดินไปก่อนเสียชีวิต ใครจะไปยอมได้ แต่ ทำไมพระพุทธเจ้าฝืนใจคนเหล่านั้นได้ จนกระทั่งเป็นรูปแบบที่ทำให้เห็นว่าเป็นความลึกซึ้งที่ ท่านอยู่ในความน้อยความด้อย แต่พ่อท่านคงจะยากเหมือนกัน มันก็ไม่ว่า พระโพธิสัตว์จะ เปล่งรัศมี ให้คนที่อยู่ในยุคต่อไปได้เรียนรู้ได้อย่างไรเพราะว่าในยุคนี้ คนก็จะฝังยึดติดมาก ถ้าไม่ ทำตามเขา เขาก็จะมีความทุกข์มาก ดิฉันอยากให้พ่อครูเปล่งประกายความเป็นโพธิสัตว์ คือ ไม่ยอมลูกๆที่มีภพต่างๆ เพราะลูกๆไม่ยอมละภพเลย ไม่เจาะจงว่าใครนะ แต่ก็เห็นลูกๆหลายคน เป็นอย่างนั้นหรือว่าพ่อครูต้องทำอย่างนี้ถึงจะเหมาะสมกับโพธิสัตว์ในยุคนี้

พ่อครูว่า...อาตมาก็ใช้สัปปริสธรรม 7 มหาปเทส 4 ประมาณจริงๆเลย และก็ใช้มานาน ฝึกมานานแล้วจนมาเป็นโพธิสัตว์ระดับนี้ใช้ สัปปริสธรรม 7 มหาปเทส 4 มาไม่รู้กี่ชาติแล้ว ก็ มาใช้ในองค์ประกอบกระบวนการ ก็ต้องทำ ก็ได้ ตามที่เราได้ฝึกใช้มาทำมา

การยอม จนกระทั่งในชาตินี้ ฟังอาตมาตลอดก็จะรู้ว่าอาตมาอยู่ได้ด้วยการยอม ชาตินี้ อยู่ได้ด้วยการยอม และการยอมอย่างที่คุณพูดมา เพราะฉะนั้นการยอมแพ้นี้แหละ เป็นสิ่งที่ ลดอัดดาจริงๆ

พระพุทธเจ้าท่านจะไปยอมทำไม ท่านถูกทุกอย่าง เข้าใจทุกอย่าง แต่ท่านก็ยังคง ยอม แล้วอาตมาเป็นใคร พระพุทธเจ้าเองก็ต้องยอม อาตมาก็ต้องยอม เพราะฉะนั้นคำว่า ยอม คำนี้นิ่งยิ่งใหญ่มาก ใครสามารถที่จะทำได้ เช่น ถ้าโลกขณะนี้ โดนัลด์ทรัมป์ ยอม ไม่เป็น อย่างที่โดนัลด์ทรัมป์เป็น โอโห โลกนี้จะสงบเยอะเลย หรือว่าคิมจองอึน ยอม ไม่ไปดั่งต้น อย่างที่เขาพูดนี้ เอาสองคนนี้ก็พอ โอโห โลกจะสงบขึ้นมาน่ากว่านี้มากเลย เพราะฉะนั้นเขาไม่ ยอมเขาไม่รู้จักอัดดา ไม่รู้จักตัวกูของกูเขาจะต้องเป็นใหญ่เขาจะต้องเป็นหนึ่งเขาจะต้องเป็น เลิศเขาจะต้องยิ่งใหญ่อะไรของเขา มันเป็นความไม่รู้ของเขาจริงๆ ก็นี้กว่ามันต้องเป็นอย่างนี้ มันไม่ใช่มันต้องใช่ เหมือนกันกับทักษิณชินวัตร นี่เขาแพ้นะแต่ก็ยังไม่ยอมแพ้ ทุกวันนี้ก็ยังไม่

ยอมแพ้ ผมสะกดคำว่าแพ้ไม่เป็น แต่ก็จริงของเขา จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ก็ยัง อาตมาดูแลแล้ว ละครเรื่องนี้ให้ผมยันตีไปผูกเป็นเรื่องเขียนดีเลยจะสนุก ตาตุดาวเท่าติดดิน

ที่อาตมาจะพูดนี้ก็คือคุณหญิงอ้อมมันเหมือนเด็กๆ เขาต้องทำเหมือนเด็กไม่เดียงสาแต่มันไม่มีทางออก เขาฉลาดที่สุดแล้ว แล้วก็ได้ผลประโยชน์ของเขา ก็ดี เขาฉลาดตาของเขามาได้ ไม่รู้ปรึกษาทักษิณหรือเปล่า กราบเดียวสะท้านโลก ปรึกษาทักษิณหรือเปล่าไม่รู้

นี่คือละครของโลกที่เราดูแล้วจะเอาเงินมากี่ล้านๆ เท้าที่ทักษิณพจมานมีเอามาซื้อก็ทำแบบนี้ไม่ได้อีก ไปจ้างเขาก็ไม่ทำหรอก แล้วที่จะทำของเขาคือมันสุดๆแล้วนะ โอโห ยิ่งกว่าหนังจีน Hollywood บวกกับ Bollywood 3 ผู้กำกับใหญ่มารวมกันสร้างเลยสุดยอด

_สู่แดนธรรม...เมื่อตอนที่สิกขมาตุกำลังเล่าปัญหาเรื่องนี้ผมก็คิดขึ้นมาว่า พ่อท่านมีกุญแจขันน็อตอยู่ 2 ตัว น็อตตัวหนึ่งขันเพื่อจะคลาย อีกน็อตอีกตัวก็เคือง เช่นทางสายลับตาพ่อท่านทำเคือง ส่วนเรื่องลูกๆพ่อท่านยอม สักวันหนึ่งพ่อท่านก็ต้องสลับกัน

พ่อครูว่า...นี่แหละคือวิชาฉวีวิธี Dialactic มันขัดแย้งกันในตัว แต่ต้องประมาณให้ดีว่าจะใช้อันไหนเคร่งอันไหนหย่อน ต้องได้สัดส่วนที่มันพูดในรายละเอียดไม่ได้ บอกไม่ได้ด้วย ต้องมีปฏิภาณ ต้องมีบารมี ต้องมีความรู้ในตัวเองจริงๆ

_มรรคองค์ 8 คืออะไรคะหลวงปู่

พ่อครูว่า...

1. สัมมาทิฐิ (ความเห็นชอบ) เป็นประธานไปทุกมรรค
 2. สัมมาสังกัปปะ (ความดำริชอบ) . เป็นประธานปฏิบัติ
 3. สัมมาวาจา (เจรจาชอบ) เป็นตัวปฏิบัติ .
 4. สัมมากัมมันตะ (ทำการงานชอบ) เป็นตัวปฏิบัติ
 5. สัมมาอาชีวะ (เลี้ยงชีพชอบ) เป็นตัวปฏิบัติ .
 6. สัมมาวายามะ (ความเพียรชอบ) เป็นตัวเร่งห้อมล้อม
 7. สัมมาสติ (ความระลึกชอบ) เป็นดวงตาห้อมล้อม .
 8. สัมมาสมาธิ (ระสมลงเป็นจิตใจที่ตั้งมั่น) เป็นผล .
- (พตปฎ. เล่ม 14 ข้อ 252-281) .

_สมณะบินบน...วันที่ 13 ที่จะถึงนี้ ครบรอบวันสูญเสียครั้งที่ยิ่งใหญ่คือในหลวงรัชกาลที่ 9 เมื่อก่อนเราได้ร่วมเปิดโรงบุญที่ใกล้สนามหลวง วันนี้เมื่อ 3 ปีที่แล้วเป็นวันออกพรรษา แต่ก็ยังเป็นวันสุดท้ายที่พวกเราได้ออกไปร่วมแจกอาหาร เพื่อให้บริการแขกของพระราชามาเคารพพระบรมศพเป็นวันสุดท้าย แล้วผมก็มีความรู้สึกว้า ช่วงที่มีการเคารพพระบรมศพบรรยากาศประเทศไทยตอนนั้น เหมือนแดนพระศรีอารย์ มีแต่บรรยากาศการให้การเสียสละทำให้เกิดจิตอาสามากมาย

พ่อครูว่า...สุดยอด แห่งสุดยอดก็คือการให้ ในบารมี 10 ทศคือตัวที่ 1 ทานคือการให้สิ่งซึ่งที่สุดแม้ที่สุด ปางสุดท้ายของพระมหาโพธิสัตว์ก่อนจะเป็นพระพุทธเจ้าก็จบด้วยพระเวสสันดร คือการให้ให้หมดทุกอย่างเลย แม้กระทั่งลูกเมียต่าง ๆ นานา สมบัติพัสดานเป็นเรื่องนอกตัว แต่เรื่องลูกเมีย คนที่มองไม่ดีก็จะมองว่าคนอะไรใจจัดใจดำใจร้าย เห็นแก่ตัวอะไรกัน

นักกันหนา ซึ่งมันมีความซับซ้อนคนที่ไม่เข้าใจในเรื่องลึกซึ้งของสัมมาสัมโพธิญาณเป็นเรื่องคุณธรรมโลกุตรธรรมนี้จะยากมากเลย

พระพุทธเจ้าไม่ได้นั่งสมาธิจนตรัสรู้

_น้องดาวเพ็ญเพชร...หนูอ่านในหนังสือบอกว่า พระพุทธเจ้านั่งสมาธิแล้วจึงตรัสรู้แบบนี้มันถูกหรือไม่คะ

พ่อครูว่า...เรื่องนี้ตอบแล้วจะยาว พระพุทธเจ้านั่งสมาธินั้นเป็นการฟื้นความจำที่ท่านได้ผ่านมาแล้ว ระลึกเอาความจริงของท่านที่ได้บรรลุธรรมมาแล้ว ยามที่ 1 ยามที่ 2 ยามที่ 3 ก็นึกเข้ามาแต่ชาติก่อน ผ่านอะไรมา บรรลุธรรมอะไรมา มันเป็นการท่านเรียกว่าไตรปิฎก นั่งระลึกชาติ นั่งทบทวนสิ่งที่ได้ผ่านมา มันไม่ใช่การ จะเรียกว่าสมาธิมันไม่ใช่ จริงๆไม่เรียกว่านั่งสมาธิหรอก ท่านใช้จิต ระลึกย้อนไปโดยที่จิตของท่านมีพลังพิเศษแล้ว ที่จะระลึกย้อนไปไม่ใช่ นั่งสมาธิ คำว่าสมาธิมันยากไม่ได้ง่ายที่จะอธิบายกัน ที่เขาเข้าใจทั่วไปเป็นภาษาโลกีย์ให้นั่งนิ่งเฉยหยุด แค่นั้นเอง ซึ่งมันไม่ได้เรื่องอะไรเลย เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้านั่งในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 6 ระลึกเอาของเดิมที่พระพุทธเจ้าผ่านมา ที่บรรลุเป็นพระพุทธเจ้ามาแล้ว ไม่ใช่ท่านนั่งปฏิบัติธรรมมาแล้ว ระลึกถึงสิ่งที่ได้ปฏิบัติผ่านมาแล้ว จนได้รู้ว่าตัวเองเป็นพระพุทธเจ้า แม้ระลึกในคืนนั้นท่านก็ต้องมาตกผลึกอีกตั้ง 49 วัน ทบทวนในสิ่งที่ท่านผ่านมามีอะไรบ้าง เสร็จแล้วถึงจะได้เริ่มต้นประกาศตัวเองเป็นพระพุทธเจ้า ก็เดินหาผู้ที่จะไปประกาศบอก ไประลึกถึง อาฬารดาบส อุทกดาบส ก็พบว่า 2 องค์นี้ตายไปแล้วแล้วตายขณะนั่งหลับตาด้วย ก็จะช่วยไม่ได้แล้ว จึงระลึกถึงปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 รู้ว่าอยู่ที่ไหนท่านก็ไปโปรด มีอัญญาโกณฑัญญะบรรลุธรรมคนแรก

_หลวงปู่ครับ ทำไมเวลาเราไปสั่งสมตำ แล้วทำไมได้ตามะละกอกลับมาละครับ

พ่อครูว่า...อาตมาก็งงเหมือนกัน ไปสั่งสมตำแต่ทำไมได้ตามะละกอกลับมา แล้วเข้าใจตรงกันหมดเลย อันนี้หลวงปู่ตอบไม่ได้ หลวงปู่จ้านน

ตอบ ตอบไม่ได้หลวงปู่จนแต้ม ใครที่ตอบได้ก็ตอบให้หน่อย

จบ